

Jónás Tamás TAVASZI ANZIX

Öregek ifjú bolondja,
süket szél szalad a dombra,
eliszaposodott emlék,
megáll az idő, és nem lép,
sírhat a józan, a részeg,
egyre távolodó részek,
széteső családok, vágyak,
új szelek súgnak a háznak.

Öreg fák dőlnek a háznak,
vérzik a tavaszi bánat,
pocsolyát hizlal a kék ég,
az arcod összegyűrt térkép.
Szétdobált ingek és szoknyák,
a szívek a magányt szokják,
fodros a folyó az égen,
nyugvó nap, felkelő szégyen.

kép | [Franz Venhaus, flickr.com](https://www.flickr.com/photos/franzvenhaus/)